

Een verhaal uit Koerdistan (Het verhaal van Zhiar)

ik had geen gevoelens of interesse in het andere geslacht. Ik werkte vaak met meisjes toen in 16, 17 jaar was. Ik hield ervan om met ze te praten of te werken maar niks meer ik had ook niet verwacht dat er iets vanuit mezelf zou gebeuren tussen mij en een van die meisjes!

Al deze jaren heb ik het gewoon geheim kunnen houden “niemand mocht het weten” maar op de Universiteit merkte je dat iedereen bewust werd van het andere geslacht ze begonnen het andere geslacht in een nieuw licht te zien, behalve ik. Iedereen begon aan het proces van daten. ik loerde niet naar meisjes ik had goeie vriendschappen met sommige meisjes maar meer niet. Ik had ook mannelijke vrienden maar goeie mannelijke vrienden. De zelfde uitleg die we allemaal kregen op een gegeven moment in je studenten tijd kunnen vrienden in de “vriend zone “ terecht komen of de “broeder zone” voor mij kwam het nooit zover ik was altijd eenzaam. Ik was van streek en duidelijk depressief hierover. De waarheid was dat ik was van streek omdat ik in mij hele studenten periode in die vier jaar bedoel ik. Heb ik niemand gevonden waarvan ik mezelf kon zeggen “dank u god deze voelt echt dicht bij mij” NEE dat gebeurde nooit. Ik was in de war waarom ik zo dacht ?! Wat als ik het probeerde?! Dat verlichte ook niet ik wist nooit wat ik moest doen om gelukkig te zijn hoe anderen dat waren. Uiteindelijk ging ik met meisjes daten gewoon om aan de buiten wereld te kunnen zeggen als ze dat zouden vragen hoeveel vriendinnen ik had kon ik lachen en zeggen oh ja ik heb een vriendin. Dat is het gekste wat ik ooit gedaan heb.

Ook waren er veel jongens op de Universiteit. Soms fantaseerde ik seksueel over ze, maar eigenlijk bewonderde ik ze. Ik wist niet hoe ik me moest gedragen in mijn situatie of deze mannen aan te trekken zelf niet om maar een beetje dicht bij ze te komen. Het is net of je heel veel honger hebt en er is van alles lekkers te eten om heen maar je hebt geen handen om te eten. Vroeger een lange tijd geleden kon ik met jongens omgaan en gewoon naar ze kijken en ze bewonderen. Ik hield me stil maar huilde van binnen. Dit was ook zo op de middelbare school. Maar ik wou nooit een relatie met deze jongens. Het was waar dat ze knap waren en dat ik ze aantrekkelijk en interessant vond, maar ik was er zeker van dat ze me verkeerd zouden begrijpen en ik was bang, om meerdere redenen. Als eerste ik was in Koerdistan ik wist wat ze over me zouden zeggen en hoe slecht ze homo's behandelde!! Ten tweede ik was er vrij zeker van dat ze homo's haten en dat zou de vriendschap verpesten. Ten derde ik wou mijn persoonlijkheid en mijn mannelijkheid niet verliezen in de ogen van mijn familie en vrienden. En als laatste en misschien wel de belangrijkste reden mijn familie ‘mijn god’ ik wist hoe die reageerde als ze van mensen verhalen hierover hoorden. Ze zouden niet precies weten wat gay betekend je zou kunnen zeggen dat ze niet al te bekend zijn met het fenomeen het is hier zeldzaam.

Mijn verhaal begint op mijn 19de jaar toen ik Hawre ontmoeten, een vriend die ik had ontmoet op een chat website. Mijn bezoek aan deze website was onschuldig maar goed Hawre was toen 24 jaar oud. Hij was ook Koerdisch, hij was net afgestudeerd aan de medische universiteit van Hawler. Ik wist eerst niks van hem hij was niet klaar om mij zijn naam of woonplaats te zeggen hij stuurde nooit een foto maar ik vond dat goed ik nam hem het niet kwalijk ik wist wat hij doormaakte vooral hoe moeilijk onze maatschappij was, ik hield gewoon contact met hem. Ik kan me alles nog goed herinneren de eerste keer dat ik de eerste keer deze chat-room op ging vond uit meerdere homo mannen... ik was gechoqueerd "oh mijn god" dat voelde erg goed. Jammer genoeg was geen van hen Koerdisch en ik met mijn gebrekkige Engels wist niet hoe ik met ze moest communiceren. Ik begon met simpele zinnen als hallo, hoe gaat het, wat is je naam?.. ik zei Hallo maar kreeg geen respons ik probeerde het nogmaals maar zei nu Slaw wat hallo betekend. En ik kreeg een respons Slaw. OMG zei ik tegen hem "to Kurdi?" wat ben je Koerdisch betekend. Ja zei hij, goed laten we praten zei ik.

dat was alles en stap voor stap werden we vrienden het was moeilijk om iemand die ik nog nooit had ontmoet mijn diepte geheimen te vertellen vooral over mijn seksualiteit. Uiteindelijk spraken we elke avond online soms vroegen we elkaar om foto's te sturen maar dat durfde we niet en dan lieten we dat.

Om eerlijk te zijn was ik verliefd op hem geworden en was mijn enigste wens des tijd om hem in levende lijven te ontmoeten. Hij zei altijd dat dat onmogelijk was hij wist wel dat ik van hem hield. Na drie maanden chatten zei ik hem op een dag dat ik hem heel graag wou ontmoeten gewoon ontmoeten niks meer, gewoon een ontmoeting tussen twee vrienden. Ik zei hem dat het geen probleem was als hij dat niet wou maar ik wou het wel weten hij kon niet steeds blijven zeggen wacht, wacht en blijf wachten. We spraken een tijd en plaats af voor de eerste date. Het was in de avond ik kreeg een telefoontje het was Hawre hij wou mijn precieze adres weten en wat ik aan had die avond ik legde hem alles precies uit. Die avond was fantastisch dit gevoel dat ik had die nacht was alsof ik herboren was. Ik ontmoeten hem in een witte auto (de auto waar we meeste van onze tijd spendeerde) hij was ouder dan mij, zo schattig en slim, we hebben veel gesproken over van alles maar voornamelijk over veiligheid. Dat er geen veilige plek is voor homo's hier dat was duidelijk.

Nou onze relatie hield ongeveer 6 jaar stand, vanaf 2008 tot nu. Maar nu zijn we gewoon vrienden, ik beschouw mezelf niets zonder hem. Want hij leerde mij zo veel mooie dingen in mijn leven. Hij heeft me veel geholpen en deed me geloven in mezelf. Maar dat is niet meer, ik dacht dat onze relatie ons hele leven zou duren: nu na 5 jaar "verdomme" hij is echt vreemd voor mij, want hij is erg veranderd in zijn gedrag zijn gevoel en komen nooit alleen als ik bid alsjeblieft! die gene die me meer laat huilen dan lachen me zoveel pijn doet. Ik herinner me de laatste ontmoeting twee weken geleden toen ik hem zag, was gewoon om mij te vragen om iets voor hem te doen? wat is er mis met mij? omdat ik echt van je hou, kan ik niet van iemand anders zijn behalve jij, er zijn vele jongens daar voor

mij ik zweer je die mannen zijn klaar om het onmogelijke voor mij te doen. Maar ik kan dat niet ik kan niet eens... Hij zei dat hij wist dat hij verandert was maar dat dat mijn fout was niet ze zijne. Ik ben zo jaloers op jou gevoelens want ik kan jou niet op die manier lief hebben. Het pijnlijkste wat hij me zei was

Ik hou niet van je ik zie je als vriend !! ik denk aan trouwen

Ok dat is zijn recht om te leven hoe hij wil, maar ik ben echt dom , want ik heb al die jaren mijn mooiste leeftijd alleen van hem gehouden, Als ik wist dat hij geen homo was zou ik nooit hebben gevraagd om te ontmoeten!

Het was niks nieuws, een jaar eerder overwoog ik mijn leven te beëindigen op een moment dat ik het gevoel had dat ik alles had verloren. Iedereen weet wel hoe dat voelt om een gebroken hart te hebben! ik heb meerdere keren geprobeerd zelfmoord te plegen. Maar om God heb ik dat niet gedaan.

Ik denk dat dat genoeg is , want er is geen happy end homo verhaal in Koerdistan

Over mijn activiteit eigenlijk schrijf ik dingen over homo evenals lezen wat gerelateerd aan homo's, ik heb veel ervaring en veel geleerd, ik weet dat er geen leven voor homo's is in Koerdistan daarom ben ik begonnen met mijn project om een boek te schrijven op mijn levensverhaal. en vraag me af wat ik in godsnaam gedaan heb om dit leven te leven. Tot nu toe heb ik al 50 pagina's geschreven

Uiteindelijk heb ik een facebook pagina gemaakt om mijn verhaal te vertellen of verhalen van iemand anders te vertellen, als Koerdische homos hebben we niemand die voor ons opkomt. en als ik iets nuttigs kan delen, advies, instructie ...etc. de dingen die ik heb meegemaakt de pijn die ik leed zou ik niemand willen zien doormaken. Maar hopeloos vind ik veel niet koerdisch homo jongens op zoek naar seks niks meer! Daar geef ik niet om mijn enige doel is als ik meer kan doen in de toekomst voor homo's in Koerdistan of waar ook ter wereld.

Niemand weet over mijn seksualiteit , geen van mijn vrienden en geen van mijn familieleden helemaal niemand, en ik ga het ook niemand ooit laten weten omdat ik mijn familie en omgeving goed ken. Er is maar een vriend " Hawre " hij weet alles zoals ik al zei mijn verhaal met hem ... Op facebook willen sommige vrienden die onlangs mijn prive pagina hebben gevraagd door de Gay pagina van mij op facebook, misschien zijn zij geïnteresseerd om mijn vrienden te zijn, maar geen van hen heeft ooit mijn foto online gezien. Ze weten dat ik homo ben, maar hebben me niet gezien in het echt, in het echt niemand weet ben ik homo ben behalve Hawre zoals ik al zei .

nee ik voel me niet veilig en heb dat gevoel nooit gehad, geen plaats in Koerdistan is veilig voor holebi's, overal hebben we last van discriminatie, misbruik, eerwraak en moord ...

etc. Persoonlijk denk ik soms dat het beter is om naar een ander land te gaan. Ik wil gewoon gaan en nooit meer terug te komen, maar ik weet niet hoe! en wanneer dat zal gebeuren!

Over het algemeen worden de mensen in Koerdistan vooral beïnvloed door de gemeenschappelijke overtuiging voorkeuren risico's en aantal andere voorwaarden mogen onze identiteit en samenhang vooral wat we doormaakte al deze jaren van gevechten en oorlogen! maar nu de dag worden Koerdische mensen wat ruim denkende. Maar tegelijkertijd ook wat onnozeler in veel dingen. En alles hier is gebaseerd op profijt met minder aandacht voor menselijkheid. Ik kan zeggen dat sommige van onze oude dwaasheid ideeën nog steeds bestaan. Misschien is het een historisch of cultureel idee daardoor is alles gelimiteerd en zal het waarschijnlijk nooit veranderen. bijvoorbeeld onze traditie , Oh doe dat niet ! dit is een grote schande ! dat is niet onze cultuur ! je familie leerde je dat zo ! ...

Ten tweede religie : Ik denk dat je meer over de moslim samenleving weet! en de meeste Koerden zijn moslim natuurlijk islam speelt een grote rol in het vormgeven van koerdistan gewoonten en tradities .

Dus ik ben als een Homo persoonlijk voel ik soms dat ik koerdisch ben en dat dit mijn volk is en ik dat ik trots op ze zou moeten zijn en dat het OK is voor mij om te leven zoals zij dat doet. Dit laat mij veel dingen accepteren waar is eigenlijk op tegen ben van binnen, maar ik heb geen macht om dit te veranderen. Op het zelfde moment geloof ik in vrijheid en dat iedereen het recht heeft te leven hoe hij/zij dat wil. Dan denk ik bij mezelf dan waarom maak ik me zorgen over hem ik ben homo ik heb nog nooit iets van iemand gezien en ik kan niet eens mijn mond openen om te zeggen dat ik homo ben. Ik beloof mezelf dat ik dit land zal verlaten al is dat het laatste wat ik doe. Er is nog een laatste punt waarop ik wat aandacht wil schijnen. als je geld hebt ben je vrij en redden van wat ze vinden het riskant en schuldig dan zelfs als je Homo kunt u de ogen en de mond van de mensen te dekken ! dat is niet eerlijk . ja lieve , dat is de betekenis van de mensen hier ...

Ik ben echt triest over de regering van Koerdistan hoe weinig mijn regering heeft geleerd over vrijheid en het concept! echt ik ben van plan mijn bestaan identiteit en mijn nationaliteit te ontkennen door deze harteloze overheid en hun onderdrukking., Mensen zoals ik en alle LHBT worden als dieren behandeld door deze regering, die niet begrijpen dat ik ook een mens ben. wat verwacht je dat ik over mijn regering zeg? Denk je dat ik maar enige goeie verwachtingen of woorden heb voor mijn regering. Als ik als homo niet gelijk wordt behandeld als heteroseksuelen. eigenlijk ben ik niet geïnteresseerd en ik wil niet praten over mijn regering veel omdat hier homoseksualiteit een misdrijf worden gearresteerd door Asaiysh " veiligheidsmacht " en strafbaar met een gevangenisstraf van 10-15 jaar is dat behalve tegen lijfstraffen , maar ik weet niet of er uitvoering net als wat Iran doen om hun LGBT mensen ja dat is mijn Koerdistan regering !

Wij hebben geen ondersteuningsgroepen of LHBT mensen rechten organisaties die bestaan hier niet. onlangs in het noorden van Koerdistan " Koerdistan van Turkije " sommige Koerdische LHBTers hebben een aantal vrienden de eerste Koerdische organisatie voor LHBT geadverteerd naam " Hevi " maar ik persoonlijk heb geen informatie over hun activiteiten en alles wat bij hen horen , want ik lees net op een site die ze willen recht voor koerdisch LHBT mensen! maar ze zijn verschillend omdat ze onder Turkse regering vallen, maar we zijn hier in Koerdistan regio en we hebben onze eigen parlement , zoals wij het noemen er is vrijheid ! maar met geen enkele organisatie voor LHBT mensen! ongelooflijk nee lieve we worden niet ondersteund wij hebben niemand hier. Maar ik hoop echt.

Ik denk niet dat de situatie over homoseksualiteit in de toekomst beter zal zijn hier in Koerdistan als we zo blijven leven! omdat wij als Koerden omgaan met meerdere problemen nu , en zoals u weet holebi's en hun rechten , het is iets prive vooral in onze gemeenschap , iets voor onszelf moeten beginnen te veranderen . het is zo verschillend de vrijheid en de rechten van koerdistan onafhankelijk en wat koerden moeten richten op dit moment op te krijgen is hoe het verzamelen van vier delen van Koerdistan om een en onafhankelijk te zijn !

misschien als we kijken gewoon rond en zien mensen uit het westen hoe zij omgaan met de vrijheid hoe ze geven iedereen zijn rechten ! het zal een of andere manier makkelijk voor Koerdische gemeenschap LHBT mensen hier om over hun problemen te krijgen en vragen hun rechten , brengen de bezorgdheid over

misdaden eren aan het parlement ! de redenen waarom ze zo hatelijk tegen holebi's zijn en waarom we niet maatschappelijk aanvaardbaar zijn etc. tenminste bespreken zij al deze onderwerpen het belangrijkste is om het altijd te bespreken en het vooruit te duwen en te blijven vechten voor onze rechten. wat zou het anders voor nut hebben dan kunnen we voor altijd blijven schuilen voor iedereen. En dan zal niks worden opgelost sorry maar ik heb geen hoop ik denk dat de situatie voor homo's niet zal veranderen.

Nogmaals bedankt Geachte heer Emir sorry dat ik zo gedetailleerd voor je heb geschreven. , maar nog steeds heb ik meer lol geloof me het is mijn eerste keer dat ik iemand vertellen over dit alles , nieuw gevoel toch dank je veel geluk.